

Gumi

Ani azt a napot, amikor az autója műszaki vizsgája volt, étvágytalanul töltötte. Nemhogy nem reggelizett, de egy falat csokoládé sem ment le a torkán. Egyedül tejszínes masala teát tudott inni, mert a tea már sok bajból kihúzta, épp olyan sokból, mint amennyiből az üldögélés a teraszon vagy a dolgok megfigyelése és elengedése. Most azonban a tea nem ehhez a kettőhöz szolgált előszobául. Ani erőt merített belőle, mert étvágytalansága jogos volt: a fehér Suzukija, amely tizenöt éve szolgálja töretlenül női vezetőit, nem ment át a műszaki vizsgán.

Így aztán Ani hozzálátott kibogozni, hogy mit kell tennie a Suzukija érdekében.

- Milyen szerencse, hogy csak Suzukim van – próbált ráhangolódni az öröme az ürömben. – Így olcsóbban megúszom, mint mondjuk egy Renault-val.

A papírt böngészte, amit a műhelyben adtak neki. „Jobb hátsó gátló 19 százalékos” – ez szerepelt elsőként a felsorolásban. Serkentőleg hatott Anira, hogy fogalma nem volt arról, mi az a „gátló” egy autóra vetítve, de minthogy csak a „jobb hátsóval” volt probléma, örült, hogy a többi három nyilván rendben van. Nem is értette, miért ilyen negatív szemléletű a vizsgáztató. Ő maga mindig igyekezett azt nézni egy emberben, ami jól működött, mert ez ellensúlyozta a hibákat. De a műszaki vizsgabiztos szigorú szemeit a hibákra vetette.

- Nyilván valami fontos dolog a jobb hátsó gátló – törődött bele Ani, és a második tételt tanulmányozta tovább. – „Belső gömbfejek (axiál) lógnak.”

Rákeresett, a képek alapján azt találgatta, vajon ez az alkatrész az emberi test melyik ízületéhez hasonlít leginkább, mert ehhez értett. Akinek a kezében kalapács van, az mindent szögnek lát, ahogy egy kedves tanára összefoglalta azt a jelenséget, hogy minden szakorvos a maga szakterületén véli orvosolhatónak az adott tünetet. Ani azonban tudta, hogy az anatómiai párhuzam meddő ebben az esetben, és továbblépett a harmadik hibára:

- „Kormánymű felfogatás lóg.” Úgy látszik, a kormányzással több fronton is probléma van. Legalább pontosabban tudok majd parkolni – gondolta, majd

megállapította, hogy ezen hibák orvoslását a helyi szervizre fogja bízni, és ez megnyugtató feloldása volt az ügynek. A negyedik pont viszont így szólt:

- „A gumik repedezettek” - ez már legalább olyan mélyen érintette Anit, mint amikor az állatorvos azt mondta, el van hívva a kutyája. Ugyanis a gumikat csak nemrég, öt éve vette, igaz, használtan, de az autó is használt volt a gumik fölött.

- Nincs elhívva - vitatta Ani -, csak ilyen a testalkata.

- Igen, ilyen kövér a testalkata, azaz el van hívva - bizonygatta az állatorvos, és a mérlegre helyezte a kutyát, és a kutyamérleg húsz kilót mutatott a kis testű, vékony csontú szuka esetében. Ezzel már nem lehetett vitatkozni, mert húsz kiló az húsz kiló, az már egy hatéves gyereknél is iskolaérettséget jelent. A kutya viszont jóval apróbb volt, de íme, itt volt a bizonyíték, hogy sűrűsége jóval meghaladta egy hatéves gyerekét.

Ani kiment az autóhoz, és szemrevételezte a gumikat. A bordázat rendben volt, oda még egy gyufaszálat simán bedughatott volna, ha akart volna. De kétségtelenül repedezettek voltak.

- De hogy áll neki az ember lánya autógumit venni? - gondolta Ani, és egyből felment a láza lelki alapon, ahogy elképzelte, hogy ki kell bogozni, milyen gumit vegyen, el kell vinni a gumishoz az autót, és mivel a helyi gumisnál nincs használtgumi-leadás, le kell adni valahol a gumit.

- Minden út az első lépéssel kezdődik, és az a legnehezebb - gondolta, és tovább vizsgálta a gumit, amin talált egy számsorozatot: 175/65 R14 82T - Ez lesz az! - örült meg. - Általában mindent számokkal azonosítanak a gépek világában.

Ani problémamegoldó képessége kiemelkedő volt, mert, ahogy ő maga összegezte egyenes rövidséggel kanyargós életútját, „volt itt már minden”. De újautógumi-vásárlás még nem fodult elő sem Ani, sem a Suzukija életében.

A rátermett autógumi-vásárlónak hamar szempontok kavalkádján kell át-rágni magát. Ani eredetileg téli gumit akart, de szembesült vele, hogy léteznek négy évszakosak is. A gumilobbi szerint ezek sem nyárra, sem télre nem alkalmasak, a gyártók szerint viszont „Minden időjárásban, 365 napon át hű társak.”

- És vajon szökőnapon? - fordult meg Ani fejében, és belevetette magát az autógumi tesztek világába, majd az árkategóriákat és a márkákat tanulmányozta.

Szimpatikus lett neki a Pirelli SnowControl, mert északi dombon lakott, amit télen gyakran befúj a szél hóval, és a hó ráfagyott az útra és eljegesedett, de az ára túl borsos volt. Így más téli gumikat is nézegetett, de sok csak E, C, 79-et tudott, ami Anit újabb töprengésre készítette.

- Üzemanyag-takarékossági osztály csak E, ez logikus, mert téli. De ha a fékút nedves úton csak C, akkor mitől lehet állítani, hogy ez ilyen jó gumi, és tükrözni ezt a minőségi állítást az árában is? Hogy a gördülési zaj 79 dB, az Anit kevésbé zavarta, az majd a szomszédokat fogja, viszont nekik háztartásonként kettő-négy autójuk van, az összesen 158-316 decibel, így ez bőven elnyomja majd Ani autóját, okoskodott Ani.

- Minek ezeket kiadni mondjuk mínusz két decibelért, ráadásul négyvel szorozva? – mérlegelt Ani. A nedves úton tapadás és a nyári/téli/négy évszakos gumi összefüggése viszont tovább foglalkoztatta, különösen, amikor talált olyan négy évszakos gumit, mely C, B, 71 volt.

- B tapadás és C fogyasztás. És a szlogen is milyen menő: „Mit ér az erő, ha nem uralod?!” – gondolta Ani, és úgy döntött, megvan az autógumi, és az az-napi szemlélődőnivaló is: Az erő, ha elszabadul, átok, ha uralod, áldás. Az erő, melyet nem tudsz ellenőrizni, ide-oda dobál az út mellett, egyik útszéltől a másikig. Az erő, melyet te irányítasz, középen tart, az úton.

A kontrollnak ezzel a kellemes illúziójával nyomta meg a „rendelés elküldése” gombot.

